

3 D'OCTUBRE: MANIFESTACIÓ PER L'HABITATGE

Dades numèriques: 234 l/m² a Barcelona

Poca gent; no hi eren ni els acampats a la Plaça Catalunya, la majoria dels quals es van trobar a la platja aferrats a un pal de bandera. A l'Espanya seca, però, va ser una altra cosa. A Madrid, per exemple, les autoritats del PP en van comptabilitzat un parell de dotzenes, però, ai, per error: eren els que sortien d'un cine porno. En realitat, van ser més de mig milió. I molts més si comptem els grups d'extrema dreta, que tenien moltes ganes d'organitzar una batalla

nacional (entre bons i dolents, és clar). Més enllà de xifres, però, la manifestació per l'habitatge té un valor emocional inqüestionable. L'enfrontament entre una població (essencialment jove) maltractada pel dia a dia usurer, gent si més no aparentment pacífica, educada, defensant el seu parer així com les seves pertinències i, d'altra banda, la d'una colla amb totes les característiques del feixisme més ranci, que criden, amenacen i, quan són molts contra pocs, ataquen.

Aquest ha estat —i és— el retrat típic de la típica Espanya. Els cops contra la raó, la mentida, tot negant el sentit popular. I així ha estat la manifestació del 3 d'octubre i ho seran les que vinguin més endavant.

El gran mèrit de la dreta és que, una vegada se'ls ha vist el joc, ha variat el discurs. Ara és l'esquerra la que provoca, amb ganivets de cuina per a tallar vedells en canal; ara és l'esquerra la que trasbalsa la pau social de la minyona que passeja el nen de la senyora per Sol, amb el soldadet al costat; ara és l'esquerra la que fa política amb les desgràcies dels altres, com, per exemple, amb la DANA valenciana. Aquests és el mèrit de la dreta. Atribuir

als altres el que fan ells, tot queixant-se'n molt vehementment. En canvi, l'esquerra (si és que queda esquerra) no desprèn flaire de colònia infantil, però, com a mínim, tenen el seu discurs, les seves idees i prioritats. No han de copiar-les a la dreta, entre altres coses perquè la dreta no té discurs, només té armes i el suport incondicional del diner.

Doncs així va anar la protesta, aparentment com qualsevol altra, darrerament. Queden les urnes. Només cal aprofitar-les.

